

Vedrørende: Redegørelse for brug og formidling af data om partnervold og psykisk vold

Til Social- og Boligminister Sophie Hæstorp Andersen

Jeg vil gerne anmode om en redegørelse for, hvordan Justitsministeriets offerundersøgelse fra 2024 vurderes og anvendes i ministeriets og regeringens arbejde. Ifølge undersøgelsen anslås det, at op mod 132.000 personer har været udsat for psykisk vold i en nær relation, og omkring 122.000 har været udsat for fysisk vold og/eller seksuelle overgreb fra en nuværende eller tidligere partner. Hertil kommer VIVE's undersøgelse fra 2022, der estimerer, at op mod 33.000 børn lever i hjem med partnervold.

Det er selvsagt alvorlige forhold, men det bør samtidig vække alvorlig eftertanke, når disse tal formidles og anvendes som faktuelle pejlemærker, uden at der åbent redegøres for metodens begrænsninger og den statistiske usikkerhed. Tallene er ikke baseret på konkrete anmeldelser eller verificerede hændelser, men på spørgeskemadata med betydelige forbehold.

Et taleksempel kunne illustrere problemet: En fodboldkamp med 20.000 tilskuere, hvor der opstår uro blandt de 5.000 på én tribune – hvorefter man konkluderer, at 25 % af alle fodboldtilskuere er ballademagere. En sådan brug af statistik fører til en uholdbar generalisering og potentielt vildledende politikudvikling.

Politiet kan i øvrigt ikke nikke genkendende til disse høje tal. De officielle tal for anmeldte tilfælde af partnervold ligger ifølge Rigspolitiet væsentligt lavere – typisk mellem 2.000 og 5.000 om året. Dette rejser spørgsmålet om, hvorvidt mørketal anvendes strategisk i kommunikationen – for værdien af mørketal er i sagens natur ikke objektiv, men afhænger ofte af, hvem det gavner politisk, økonomisk eller narrativt.

Jeg vil derfor anmode om, at du som ansvarlig minister redegør for følgende:

1. Hvilke overvejelser gør Social- og Boligministeriet sig om den statistiske usikkerhed og metodekritik i brugen af disse tal?
2. Hvordan vurderer ministeriet validiteten af disse undersøgelser, når de fremlægges som fakta i både offentlig debat og politiske beslutningsprocesser?
3. Hvordan sikrer ministeriet, at der tydeligt skelnes mellem statistikbaserede estimer og dokumenterede, anmeldte forhold?

Jeg vil i forlængelse heraf også gerne have en redegørelse for, hvordan det kan være, at nedenstående organisationer og personer – alle med statslig støtte – gentagne gange udtaler sig i medier og rapporter med påstande, der ikke kan genfindes i dokumenteret virkelighed, men som snarere synes at være en del af en narrativ dagsorden med et anstrengt forhold til fakta:

- Elsebeth Kirk Muff, direktør, Lev Uden Vold
- Ninna Thomsen, direktør, Mødrehjælpen
- Mette Marie Yde, direktør, Danner
- Laura Kirch Kirkegaard, direktør, LOKK
- Eva Kjer Hansen, direktør, Dialog Mod Vold
- Lars Lindholm, direktør, Mandecentret
- Trine Schaldemose, politisk chef, LOS
- Lisbeth Jessen, direktør, Barndom Uden Vold
- Pernille Spitz, Red Barnet
- Rasmus Kjeldal, direktør, Børns Vilkår

Jeg håber, du vil tage dette alvorligt og være med til at skabe en mere ansvarlig, dokumenteret og nuanceret tilgang i den offentlige samtale og i det politiske arbejde på området. Vold og overgreb skal bekæmpes – men det skal ske på et oplyst, ærligt og faktuel grundlag.

Med venlig hilsen
Mads Møller